

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

27. ZÁŘÍ 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět -

**4. Univerzální určení
statků a ctnost naděje**

Katecheze papeže

Františka

z 26. srpna 2020,

knihovna Apoštolského
paláce v Římě

- strana 2 -

Blahoslavený

Kolumbán Marmion

Libor Rösner

- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (21)

- strana 6 -

Nejkrásnější květ ráje (22)

Kardinál Alexis

Henri Marie

Lépicier O.S.M.

- strana 8 -

Papežský akademik

**Zamagni: Lék na
nemocnou ekonomiku?**

Stačí chtít.

- strana 10 -

Královna slavnostně

usedla na svém trůně

- strana 11 -

Jan Pavel I.:

**Výročí volby a jmenování
výboru vatikánské nadace**

jeho jména

- strana 12 -

Královna slavnostně usedla na svém trůně

Foto © Martina Řehořová, Člověk a Víra

Uzdravit svět – 4. Univerzální určení statků a ctnost naděje

Katecheze papeže Františka z 26. srpna 2020, knihovna Apoštolského paláce v Římě

(Sk 2, 42–45)

Draží bratři a sestry, dobrý den! Vzhledem k pandemii a jejím sociálním důsledkům mnozí ztrácejí naději. V tomto čase nejistot a úzkosti vybízím všechny k přijetí daru *naděje*, která přichází od Krista. On nám pomáhá plout rozbouřenými vodami nemoci, smrti a nespravedlnosti,

kteří nemají v našem cílovém určení poslední slovo.

Pandemie zvýraznila a ztížila sociální problémy, zejména nerovnost. Někteří mohou pracovat z domu, zatímco pro mnohé další to není možné. Někteří děti, navzdory obtížím, mohou nadále dostávat školní vzdělání, zatímco velice mnoho ji-

ných o tuto možnost náhle přišlo. Některé mocné země mohou emitovat měnu, aby se s touto nepředvídatelnou situací vyrovnaly, zatímco pro jiné by to znamenalo zatížit budoucnost hypotékou.

Tyto příznaky nerovnosti vyjevují určitou sociální chorobu; je to virus, který

Pokračování na str. 13

V minulém čísle jsme rozjímali o pokoře. Ta je rovněž postojem víry, která se zcela – bez všemožných „ale“ nebo „možná“ – odevzdává do Boží vůle. Tomu nás učil bl. Kolumbán Marmion. (str. 4–5) Jako by byly jeho život a slova pokračováním dnešního evangelia... Sice u něho nenajdeme nic o vinici a vinařích, ale: „Kdo takto Bohu neklade do cesty žádné překážky, učiní k jeho slávě a pro dobro duší více za jednu jedinou hodinu než jiní za dlouhé roky.“ Myšleno: Kdo se zcela odevzdá Bohu bez vytáček, bezvýhradně, umožňuje mu působit ve své duši tak, jak on po tom touží. To znamená mj. být připraven na Boží zavolání, když bude potřeba jít pracovat na jeho vinici. A bl. Kolumbán toto naplňoval...

Co však znamená „být připraven na Boží zavolání“? Není to jen kladná slovní odpověď. Neboť, jak praví latinské přísloví: *Facta sunt potentiora verbis*. (Činy jsou mocnější než slova.) Přesně o tom vypovídá Ježíš v podobenství o vinařích. Kolikrát říkáme, jak jsme připraveni na Boží zavolání. A kolikrát odpovíme „ano“, ale pak nás běh jiných starostí a událostí uvede v zapomnění.

Anebo nám ke spokojenosti stačí, že jsme projevíli dobrou vůli, ale „je přece jasné, Bože, že nemohu s ohledem ... splnit tvou vůli“... A na vinici nejdeme... Může se stát, že další „povolávací rozkaz“ už nedostaneme – svoji šanci jsme promarnili. Upřímně litujme každého takového promarnění, Bůh je připraven odpustit,

Editorial

napravit důsledky našich chyb. Avšak zároveň prosíme o sílu změnit své smýšlení, aby bylo stejné jako Ježíše Krista.

K čemu všemu nás Bůh může povolát? Od různých malých věcí až třeba k položení života pro víru v Ježíše. Vidíme to u Panny Marie. (str. 8–10) Ona sice nemusela prolít pro Ježíše svoji krev, ale jako Spoluvykupitelka byla povolána k tomu, aby spolu s ním také pila hořký kalich utrpení završeného smrtí na kříži. Právem je nazývána Královnou mučedníků. Jak je však možné, že Panna Maria byla tak dobře připravená na Boží povolání k početí jeho Syna? Byla obdařena nadpřirozenou milostí. A tu rozvíjela neustálým aktem víry, umožňujícím jí hluboké proniknutí do Boží lásky. Na tuto poznanou lásku pak byla schopná nejen říci „ano“, ale především svým každým skutkem sdělovala světu pro všechny časy, že i v nejtěžších životních zkouškách si lze uchovat víru v Ježíše, v jeho pravé Božství a vykupitelské poslání. Proto je i Královnou vyznavačů, mezi nimiž září jako jeden z mnoha sv. Dominik, jehož zasloužila do tajemství modlitby růžence. A to nám připomíná, že vstupujeme do měsíce, který je této modlitbě zvláště zasvěcen. Jistě je pak dilem Boží Prozřetelnosti, že měsíc říjen je rovněž měsícem misijním. Spojení pravé katolické misie a úcty k Panně Marii a důvěry k ní, vyjádřené v horlivé mod-

litbě růžence, je vynikající kombinací prostředků ve prospěch spásy lidských duší...

Vracíme se aspoň krátkou reflexí ke slavnostnímu žehnání Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. (str. 11) Znovuobnovení sloupu vzbuzuje rozporuplné reakce, jak víme. Nikdy však nelze upřít Panně Marii moc, kterou od Boha obdržela a již používá tam, kde je uctívána a úpěnlivě žádána o pomoc! Ona pracuje na vinici Páně stále, nikdy ji neopustila. A je to přece ona, kdo stojí v čele vojska bojujícího proti ďáblůvě armádě, a jí a jejímu potomstvu Bůh slíbil konečné vítězství.

Důležitou vlastností při práci na Boží vinici je vytrvalost. Nejen Matka Boží je nám v tom dokonalým vzorem. Ale i zástupci svatých a světic nám dokládají, že vytrvat v boji za víru v ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Ježíše, který tolik miluje člověka, znamená být spolehlivým vinařem – jen takovému bude odměnou dědičný podíl na výtěžku Boží vinice. Častokrát nahlodává úsilí o vytrvalost nedokonalost vlastní či druhých lidí. Avšak to existovalo a stává se vždycky – i když je potřeba o tom vědět, není nutné se hroutit, vždyť Ježíš působí v každém z nás, nebraňme mu nedůvěrou. To je jeho poselství Alici Lenczewské. (str. 6–7) A je to svým způsobem také výzva pro nás: Budeme-li poctivě pracovat na vinici Boží, pak nás sám Vinař ochrání před Nepřítelem našim i jeho vinice. Nebeská Královna mu v tom nezastupitelně pomáhá...

Daniel Dehner

Tvůj Pán dnes promlouvá k posluhačům, kteří mu nejsou nijak nakloněni. Panuje zde napjatá atmosféra. Židovští předáci nedostali odpověď na otázku, odkud se bere Ježíšova autorita a moc. Oni sami pak nedokázali odpovědět na otázku, odkud byl Janův křest. Víra prostého lidu je usvědčuje z neupřímnosti a pýchy. Kdyby si to přiznali, rázem by znali odpověď na své otázky. Nečekali by na Ježíšova slova jen proto, aby se utvrdili ve svých předsudcích. Nedomol, aby tě naplnilo smýšlení těch, kteří tě dnes obklopují, a pros Ducha Božího, aby tvoje sebeláska nebyla překážkou pro slova života.

Jeden člověk měl dva syny. Řekl jednomu: „Synu, jdi dnes pracovat na vinici!“ On řekl: „Nechce se mi.“ Ale potom toho litoval, a šel. První reakce není povzbudivá, ale zdá se, že je upřímná. To, co je správné, dobré a užitečné, nemusí v nás vždy hned probouzet nadšení. Přijdou na tebe chvíle, kdy tě naplňuje podivná nechuť, nezám, kdy nijak nezdůvodněný odpor dělá nadměrnou těžkým rozhodnout se k prvnímu kroku.

Kdyby otec naléhal nebo vyčítal, mohlo by dojít za těchto okolností dokonce ke sporu. Jeho trpělivost zapůsobila více než tvrdé slovo. Dobré rozhodnutí potřebuje také svůj čas, aby uzrálo. Uznalé mlčení se dotklo synova srdce, uvědomuje si, že otci nezpůsobil radost. Schopnost vžít se do toho, co prožívá ten druhý, může přivodit obdivuhodnou proměnu. Soucítění a upřímná lítost překonaly počáteční pohodlnost a nechuť. *Nechtělo se mu, dokud myslel jen sám na sebe. Pak však litoval, a přece jen šel. Neboj se přiznat se nebeskému Otci ke své pohodlnosti, slabosti, náladovosti. Zná dobře svou lidskou přirozenost a nebude ti to mít za zlé. Ale pak je na tobě, abys i ty dokázal mít pochopení pro svého Otce. Myslíš, že bys v odpovědi na svou žádost mohl od Něho někdy uslyšet – *Nechce se mi?**

Ten druhý odpověděl: „Ano, pane!“ Ale nešel. Není to i tvůj případ? Jen si vzpomeň, kolikrát jsi dokonce s nadšením prohlašoval: „Ano, Pane!“ Potěšilo tě, že Ježíšova slova tak dobře odpovídají tomu, co si právě přeješ a co by se ti líbilo. Naplnilo tě to takovým nadšením, že sis ani neuvědomil, že se raduješ nikoliv z Pánova slova, ale sám

ze sebe. Toto sebezalíbení tě tak zaplavilo, jako by už bylo dosaženo cíle. Ale to podstatné se vůbec nestalo. Tvoje sebejistota, uspokojení z dosavadních, často domnělých úspěchů a z toho plynoucí sebevědomí tě tak uspokojily, že jsi úplně přeslechl, co vlastně Pán od tebe žádá a co je třeba na vinici vykonat. Místo toho tě více zajímá dívat se po druhých, zda sdílejí tvou horlivost, ačkoliv je jalová. Ale na vinici tě stále postrádají.

Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce? Na upřímnosti, s jakou si odpovíš na tuto

otázku, bude záležet užitek, jaký si odneseš z dnešní Ježíšovy lekce. Pán varuje kolemjdoucí velekněze a starší lidu, ale spolu s nimi i všechny ty, kteří jsou si příliš jisti sami sebou. To, co se stalo u Jordánu, kde Jan křtil, opakuje se i při příchodu Ježíše Krista a pokračuje to pokaždé, když vystoupí *spravedlivý* jako Boží posel: pohrdaní *celníci a nevěstky uvěří*, ale *veleknězi a starší*, přestože vidí, ani potom *neuvěří a nelitují*. A přece právě sebezpoznání a lítost je onou hybnou silou, která dokáže proměnit srdce a překonat povýšeneckou sebejistotu a netečnou a přezíravou lhostejnost a lenost.

Jestliže spravedlivý opustí svou spravedlnost, zemře pro svou nepravost, zatímco zločinec, který se odvrátí od všech svých nepravostí, bude živ. Varuj se stavu, že bys začal spoléhat na svou třeba i dlouhá léta trvající spravedlnost a domníval se, že již nemusíš uvěřit prorokům, že nemáš nic, co by bylo třeba změnit. To je postoj syna, který spoléhá na své plané *Ano*, ale ve skutečnosti vůli otce vůbec neplní. *Pokora ať vás vede k tomu, že každý z vás bude druhého pokládat za lepšího, než je sám. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Ježíš Kristus – sám sebe se zřekl.*

Obrať se k Pánu, který je dobrý a dokonale pokorně učí své cestě. Pros o pokoru a upřímnou lítost, aby ses odvrátil od nepravosti pýchy a byl živ. *Pane, ved mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi můj Bůh, můj Spasitel, nepřestávám v tebe důvěřovat.*⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 25,5.

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 18,25–28

Toto praví Hospodin: „Říkáte: »Pán nejedná správně!« Slyšte tedy, izraelský dome! Je to mé jednání, které není správné, nebo spíše vaše? Jestliže spravedlivý opustí svou spravedlnost a páchá nepravost a zemře, zemře pro nepravost, které se dopustil. Jestliže se však zločinec odvrátí od svých zlých skutků, které spáchal, a jedná podle práva a spravedlnosti, sám sebe zachrání. Neboť proto, že se bál a odvrátil se od všech svých nepravostí, které spáchal, jistě bude živ a nezemře.“

2. čtení – Flp 2,1–11

Jestliže je u vás trochu křesťanské snahy druhé těšit, trochu láskyplného povzbuzení, nějaké duchovní společenství a trochu srdečné účasti, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude všechny pojit jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš: ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Evangelium – Mt 21,28–32

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Co soudíte o tomto případě: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: »Synu, jdi dnes pracovat na vinici.« On odpověděl: »Mně se nechce,« ale potom toho litoval, a přece šel. Přistoupil k druhému

Dokončení na str. 5

Blahoslavený Kolumbán Marmion

Jako duchovní vůdce neměl sobě hned tak rovného, jeho texty četli s nadšením papežové sv. Pius X. či Pius XII. Přitom neváhal provádět všemožné taškařice. Ne nadarmo se narodil „na apríla“, 1. dubna 1858. Sám ostatně často přiznával: „Narodil jsem se ve znamení opravdových skopičín.“

Byl sedmým z devíti dětí chudých dublinských šlechticů. Při křtu dostal jméno Josef – ke cti světce, na jehož přimluvu si matka vyprosila narození syna, který jí měl alespoň částečně nahradit dva zemřelé krátce po příchodu na svět.

Navštěvoval školu vedenou augustiniány, poté vstoupil do gymnázia vedeného jezuitu. Jako pravý Josef odmalíčka miloval a ctil Pannu Marii. Nebylo divu, že v 16 letech vstoupil do diecézního semináře, neboť byla na něm přes veškeré vrozené veselí znát jakási jinakost, zvláštní druh vnitřní hloubky, s níž se lišil od ostatních.

Právě sklon k provádění různých skopičín a neustálou potřebu smíchu začal už tehdy vědomě potlačovat vyhledáváním cvičení v tichu a odosobnění. Modlitba se mu stala druhou přirozeností. Velice rád též rozjímal utrpení Spasitelovo, jež se mu v jednu chvíli zjevil a dal mu pocítit svou nekonečnou lásku.

Protože poměry ve Velké Británii, jejíž součástí v té době Irsko bylo, neměly nic společného s přívětivostí vůči katolíkům, musel Josef Marmion pokračovat ve studiích mimo svou rodnou zemi. Katolíci sice už nebyli pronásledováni, mučení a zabíjení jako v minulosti, byli však de facto občany druhé kategorie a měli tedy i ztížený přístup ke vzdělání. Slavné konverze velkých osobností typu Chestertona, Bensona či Belloci byly ještě v nedohlednu.

Josef odplul do Říma a tam s výjimečným hodnocením dostudoval teologii v Kolegiu pro šíření víry. Dne 16. června 1881 pak přijal kněžské svěcení.

Ještě téhož roku se vrátil do Irska, kde měl nastoupit do farnosti Dundrum. Cestou se zastavil v benediktinském klášteře v belgickém Maredousu, jehož atmosféra naprostého zaměření na Boha ho uchvátila natolik, že tamnímu opatovi slíbil, že až to bude možné, vrátí se sem a stane se rovněž benediktinem. Mimochodem, tři z jeho sester vstoupily do kláštera také.

Josefovy zcela výjimečné schopnosti ale nemohly zůstat nevyužity. Byl pověřen přednášením filosofie a řečtiny v dublinském semináři, současně duchovně vedl redemptoristky a docházel do ženského vězení. Po čtyřech letech (r. 1886) ho konečně jeho biskup vyslyšel a dovolil mu vstoupit k benediktinům. Učinil tak v Maredousu, kde po dvou letech složil časné sliby a přijal řeholní jméno Kolumbán. Po třech letech pak složil i sliby věčné.

Zprvu byl pomocníkem novicmistra a učil chlapce v klášterní škole. Jednoho dne ho místní farář pozval vést rekolekce. Po jejich skončení přišel za opatem a rozrušeně mu referoval: „*Nikdy v životě jsem nepotkal takového kazatele! Nikdo ještě v mé farnosti tak nechýlil lidi za srdce.*“ Ze dne na den se tak zrodil mimořádný kazatel, jež uchvacoval posluchače, ačkoli jeho francouzština nebyla, řečeno diplomaticky, úplně nejlepší. Měl co říct nejen z kazatelny, dokázal pronikat do všemožných lidských problémů i v osobním styku, brzy se proto stal vyhledávaným duchovním vůdcem laických věřících, jakož i zasvěcených

osob. Otvíral je pro Boží lásku a milosrdenství, neopomíjel jim často připomenout i Boží spravedlnost, jež je nedílnou součástí Boží podstaty, na což se zejména dnes rádo zapomíná.

Opatství v Maredousu

Vedl je k odevzdanosti do Boží vůle: „*Uvědom si, jak je špatné říkat našemu Pánu: »Pane, vím, že to ode mne chceš, vím, že by Ti to bylo milé, ale já se s tím neztožňuji.« Když našemu Pánu říkáme »ne«, smlouváme s Ním a naše vzájemné odevzdání se, v němž spočívá pravá jednota mezi snoubencem a snoubenkou, se stává nemožným.*“

Nabádal své duchovní děti, aby se Bohu odevzdávaly zcela a naprosto, bez všemožných „ale“ nebo „možná“, aby v nich mohl působit tak, jak po tom touží. „*Kdo takto Bohu neklade do cesty žádné překážky, učiní k jeho slávě a pro dobro duší více za jednu jedinou hodinu než jiní za dlouhé roky.*“

Ještě větší stupeň odevzdanosti a následné jednoty spatřoval otec Kolumbán v přijetí křížů, které nám Stvořitel sesílá. Ne nadarmo tolik horoval pro rozjímaní křížové cesty a ponoukal k němu i všichni ty, s nimiž se setkával:

„*Toužit po jednotě s Kristem znamená toužit po utrpení. Nelze dojít k hlubokému sjednocení s ukřižovanou Láskou, aniž by člověk čas od času necítil trny a hřeby – ty podmiňují toto sjednocení. Není radno si zoufat, pokud nám náš Pán dává zakusit něco málo ze své ubohosti. [...] Nepros o nic, nic neodmítej, po ničem neprahni, s výjimkou toho, co pro tebe chce Bůh. A On chce*

tvou dokonalost, nic jiného není. Důležité je jen jedno - On.“

Zdobila jej moudrost a trpělivost - ne nadarmo od dětství tihl k rybaření. Věděl proto, že ne každá „ryba“ zabere ihned a že je třeba mít strpení s těmi, které se brání vytažení z hlubin hříchu.

„Musíš být přesvědčen, že tvá hříšná minulost nepředstavuje žádnou překážku v hlubokém vztahu s Bohem. Bůh odpouští a jeho odpuštění je božské,“ říkával těm, kdo neměli trpělivost se sebou samými a považovali se za neodvratně prolezlé skrz naskrz špatností.

V roce 1899 se s několika druhy vydal do Lovaně, aby zde založili klášter Mont César. Asi nepřekvapí, že byl jmenován převorem. Staral se o své duchovní syny, hojně však vycházel taktéž mimo klášter - jako přednášející dogmatiky na místní univerzitě, jako zpovědník bosých karmelitek či jako spirituál bohoslovců. Do toho se věnoval chudým, jež sytil, seč mu to klášterní zásoby dovolovaly.

Ani v Belgii a poté ve Francii nedal usnout svým mimořádným kazatelským schopnostem. Spolubratři benediktini moc dobře věděli, jaký poklad mají v otcí Kolumbánovi, jenž si své řeholní jméno zvolil na počest velkého irského světce minulosti, Kolumbána († 615). Proto byl též v roce 1909 zvolen opatem v Maredotsu.

Maredots bylo velké opatství, v němž žila asi stovka mnichů. Nebylo však uzavřené dovnitř, otvíralo se ven - spravovalo gymnázium a uměleckou školu, provozovalo vydavatelství a vcelku slušné hospodářství.

Kolumbánova otcovská náruč ochotně přijímala ty z anglikánů, kdo třeba i pod jeho vlivem zatoužili po konverzi. Jeho otcovská náruč chránila i mladé duchovní syny, kteří se po okupaci Belgie Němckem v roce 1914 ocitli jako příslušníci vůči Německu nepřátelských států v ohrožení života. Osobně je převedl do Irska, kde našli bezpečí.

S tím je spojena povedená příhoda - otec Kolumbán zapomněl pas a na anglických hranicích byl zadržen hlídkou. V době válečné byl logicky považován za nepřátelského špeha a hrozila mu kulka. Když nepomáhaly žádné argumenty, vyhrkl ze sebe: „Já jsem Ir a Irové žádné pasy nepotřebují - ledaže by mířili do pekla. To však já nemám v úmyslu.“

Krom ústních homilií a rekollekci byl otec Kolumbán činný i jako spisovatel. Do tří svazků (*Ježíš - život duše, Ježíš ve svých tajemstvích a Ježíš jako vzor pro řeholníka*) například shrnul velkou část svých promluv. Staly se bestsellery. Psal ovšem již dříve a jeho texty nacházely čtenáře i v nejvyšších vatikánských kruzích, počítaje do toho i sv. Pia X.

„Ježíš Kristus je nejvyšším cílem veškeré svatosti, Božím vzorem daným nám samotným Bohem, aby Ho jeho vyvolení následovali. Křesťanská svatost spočívá v plném a upřímném přijetí Krista prostřednictvím víry a ve zdokonalování této víry prostřednictvím naděje a lásky,“ můžeme v nich například číst.

Nejen díky svým knihám se stal duchovní autoritou známou po celém světě. Žádnou zásluhu si však za to ve své příslušné pokoře nepřipisoval: „Důvod, proč jsou mé knihy tak populární, tkví v tom, že v nich není prakticky nic, co by bylo mé.“

Při vedení duší kladl důraz zejména na poslušnost a modlitbu. „Miluješ Pána a On miluje tebe, je však třeba, abys byla

Dne 28. 9. 2020 na slavnost sv. Václava se bude konat

Československá národní pouť na Turzovku.

Odchod v 9 hodin od kříže Lašutovým chodníčkem na Živčák. Mše svatá v 11 hod. v bazilice a v 12.30 hod. v kapličky zjevení - s večerádlem. Zveme všechny mariánské ctitele.

Římskokatolická farnost Křešice,
P. Jaroslav Stříž

častěji na jeho rukou. “Přitom však modlitby nekladl nade vše, volal spíše po jejich poctivém dodržování než po jejich vršení, což mnohem více utužuje vztah s Bohem: „Bůh byl k tobě velmi dobrý, když ti dal světlo a milost poznání, že pravá zbožnost spočívá spíše v hledání jeho svaté vůle než v kupení modliteb a různých zbožných praktik. Tato naše orientace na jeho vůli je základem našeho duchovního života. Modlitby, svátosti, praktiky jsou pouhými prostředky k našemu posílení, k posílení nás v tomto hledání,“ řekl například jedné řeholní osobě.

Nabádal své duchovní děti rovněž k velké úctě ke mši svaté, opakoval jim, že účast na ní přináší pro každého ty největší duchovní plody. „Když sloužím mši svatou, zdá se mi, že nebeský Otec je přede mnou a všechny slabosti i bída mé duše a všech duší, za něž se modlím, se stávají slabostmi a bídami Ježíše Krista, poněvadž On se se svými údy ztotožňuje,“ poznamenal jednou.

Zemřel 30. ledna 1923 - nakazil se při ošetřování postižených za epidemie. Když se ho kdosi zeptal, zdali přijímá Boží vůli i v podobě přicházející smrti, odpověděl jedním slovem: „Zcela.“ Jeho úplně poslední slova pak zněla: „Deus meus, misericordia mea.“ - „Můj Bůh je mým milosrdenstvím.“ Kolumbánův beatifikační proces byl rozžehnut v roce 1954 a v roce 1999 vyšlehl mocný plamen v podobě podpisu Jana Pavla II. pod dekret potvrzující heroické ctnosti tohoto irského benediktina. Dne 3. září 2000 pak tento plamen ozářil celý svět, když jej tentýž papež prohlásil za blahoslaveného.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a řekl totéž. Ten odpověděl: »Ano, pane,« ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?« Odpověděli mu: „Ten první.“ Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do Boží

ho království. Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (21)

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alici ně modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Sobota 23. 5. 87, 10:30 h.

– Náročný je tento den: plný odporu, který nechce odejít.

† Je potřebná vytrvalost bez ohledu na pocity. Bdi u Mého kříže a buď Mi radostí.

– Nedávno jsi mi ukázal nejrůznější zlo. A včera satanovo působení skrze lidi je mu vědomě oddané – zlo skryté a zjevné.

† Je třeba, abys viděla, jak vypadají plody zla v lidech i ve světě. A je třeba, abys pochopila, jak velké lásky je zapotřebí k záchraně lidských duší. Také ty Moje děti, které podléhají satanovi a jeho vyznavačům.

– Je jich asi hodně.

† Je to satanův poslední úder. Už vidí, že prohrál, a mobilizuje poslední síly zjevným a bezohledným způsobem. Stále výrazněji vystupuje potřeba vyslovení se, na čí straně kdo stojí. To způsobí obrácení mnohých. Je třeba vytrvat se Mnou, je třeba se v lásce spojit kolem Mých vyvolených. Je zapotřebí rozsávat lásku a mír, a veškerý nepokoj, všechn odpor skládat přede Mne, abych ho spálil ohněm Svě lásky.

„Udatný ve válce byl Nunův syn Jozue, Možšíšův nástupce v prorockém úřadě ... ukázal svou velikost k záchraně vyvolených.“ (Sir 46,1)

† Každý je vždycky ohrožený. Proto je potřebná neustálá vnímavost a ustavičná touha po Mé pomáhající lásce. Zvláště teď, když satan vede tak velikou ofenzívu, když probíhá boj o každou duši v každé chvíli života na zemi. Zde není ani místa, ani času na odpočinek.

Středa 27. 5. 87, 22:40 h.

– Dnes s Tebou nedokážu mluvit, Ježíši, bolí mě něčí utrpení.

† Vytrvej. Není zapotřebí slov. Hodně lidí se teď za něho modlí.

– Co mohu udělat?

† Přijímej všechno s pokojem v srdci a také s nadějí. Žehnám vám všem, žehnám jemu i jeho Dílu⁽¹⁾, které tvoří.

– Dej mi, Kriste, část jeho utrpení – tolik, kolik je možné.

† Přece je máš a jemu je díky tomu lehčejí.

– Můžeš mi dát víc...

† Pokud chceš, dostaneš. Buď soustředěná a tichá. Důvěřuj Mé lásce v něm i v tobě.

– Děkuji Ti ... a odpusť těm, co chtěli způsobit něco zlého.

† Zlo přijaté s láskou přestane existovat.

„Věřte, že jste už dostali vše, oč v modlitbě žádáte, a bude vám to dáno. A když stojíte a modlíte se, a máte-li něco proti někomu, odpusťte mu, aby i vám váš Otec, jenž je na nebesích, odpustil vaše provinění.“ (Mk 11,24–25)

Neděle 31. 5. 87, 22:15 h.

– Tolik jsi mi řekl o hodnotě utrpení, ale přece není možné těšit se z toho, že někoho potká, zvláště někoho blízkého.

Mohu s radostí přijmout vlastní utrpení, ale jiného už ne.

† To je v pořádku, že to tak vnímáš. Láska spočívá v tom, že chceš pro někoho radost i obohacení za cenu přijetí jeho bolesti, a přitom na sebe nemyslet. Čím méně budeš myslet na sebe, zato víc na něčí dobro, tím víc získá tvoje duše. Stokrát víc odměňuji takovou duši.

Pondělí 29. 6. 87, 9:45 h.

– Nesmím si připouštět pochybnosti, ale ony se vracejí. Lidé povolání Tebou,

Pane, se vzájemně obviňují, podezřívají se ze zlovolnosti, uznávají jedině vlastní rozum a jednání. Jsou to lidé mající Tvoje velké a zřejmé milosti a charismata.

† Jsou lidmi. A nezávisle na tom, že jsou Mými vyvolenými a poslanými, jsou jenom lidmi a mají své lidské rysy a vady.

Je třeba to pochopit, modlit se za jednotu a odpouštět.

– Mnoho z nich uznává jenom tu cestu, kterou jdou sami, a tady chtějí vidět všechny. Jiné cesty vnímají jako konkurenční nebo přímo špatné. Je to možné takhle si navzájem trhat lidi?

† Už se neptej a neuváděj ty nedostatky. Existovaly vždycky. Rozdělily lidi, znepřátelily je a postavily proti sobě. I v Mé Církvi, mezi vyvolenými rovněž, mezi svatými také.

Je potřeba o tom vědět, ale ne se hroutit, nepochybovat o svatosti Mého působení mezi nimi.

Satan má vliv na duši každého v menší nebo ve větší míře a stále vypouští svůj jed. Pochybnost o pravdivosti Mého poslání v lidech je rovněž jeho dílem.

– Řekl jsi, že budou falešní proroci – bojím se jich.

† Kdo se Mi vědomě odevzdá do služeb, nemůže být falešným prorokem, i když se ve chvílích slabosti může dopustit chyb. Já ale ty chyby napravuji, abych ochránil druhé, a obracím v dobré, a stále učím každého, kdo Mne chce slyšet.

Učím i ty, kteří jsou slepí a hluší k Mému hlasu.

Nejtěžší je učít ty, kteří jsou si příliš jisti a je v nich moc málo skromnosti a pokory vůči bližním. Ty učím nejbolestněji a napravuji jejich působení.

Neobávej se. Jestliže jsi Mi odevzdala sebe a to, co děláš, jsi v Mých dlaních a v Mé náruči. Ani na nejmenší chvíli tě nenechám samotnou. Já ponesu zodpovědnost za tvůj osud a za plody toho, co děláš od doby, kdy jsi Mi odevzdala svou vůli.

Obnovuj to odevzdání stále, aby bylo pořád aktuální a aby ses skrze vlastní zanedbání nebo nepozornost ode Mne nevzdálila.

Pořád musím mít tvůj akt souhlasu s Mým působením v tobě. Ten ti zajiš-

tuje naprostou bezpečnost a klid za každé situace.

Důvěřuj Mé lásce. Já jsem tvým Pánem, tvým Bohem, Otcem i Ženichem. Jak jen bych mohl dovolit, aby se stala tvé duši krivda? Všechno, co se děje kolem tebe a v tobě, tě vede k dobru, ke tvé dokonalosti a svatosti.

- Cožpak může mít dar proroctví člověk, který nenávidí druhé?

† Nedávej všeobecné otázky. Člověk, na kterého myslíš, má dar proroctví. Jenom Já znám tu duši a jenom Já ji mohu správně ocenit. Nenechávej se ovlivnit vnějšími projevy. Nezabývej se analyzováním rozvoje druhých lidí. Starej se o vlastní pokrok vůči Mně a vůči bližním. Tím se zabývej přede vším.

Z lásky budeš zkoušena, a ne z posuzování lidí.

„Kdo milují Boha v pravdě, budou se radovat. A kdo hřeší a páchají nepravost, zmiří ze země.“ (Tob 14,7)

Úterý 7. 7. 87, 9 h.

- Na cestě, po které za Tebou jdu, jsou stále moje odchody a návraty.

Copak tomu tak musí být?

† Ani ne tak odchody jako zastavování. To je normální v lidské přirozenosti.

Nejsi schopná udržet své srdce v maximálním napětí lásky – přichází ústup menší nebo větší. Každý ústup má být a je na jiné, vyšší úrovni, ačkoliv působí stejnou bolest nebo ještě větší.

Moje zdánlivé vzdalování se je zkouškou věrnosti, a tvoje pády poznáváním pravdy o sobě.

Je to zapotřebí pro růst lásky překypující vděčností a obdivem. Do takové lásky, jakou budeš žít v nebi, kdy Mě poznáš úplně.

Každé Moje dítě učím takové lásce, abych je připravil na společný život se Mnou a ve Mně.

Trápení, jakému jsi vystavována, je výsledkem tvého odporu a zarputilosti lidské přirozenosti zkažené pýchou prvního hříchu.

Skromnost a podřízení se pomáhají, a touha po Mé lásce zkracuje trvání a rozhoduje.

„A když tak plakala... vidí dva anděly v bílém rouše, kteří seděli tam, kde předtím spočívalo Ježíšovo tělo... Řekli jí: »Ženo, proč pláčeš?« Ona jim řekla: »Protože vzal mého Pána a já nevím, kam ho polo-

žili.« Po těch slovech se obrátila a uviděla Ježíše, který tam stál, ale nevěděla, že je to Ježíš.“ (Jan 20,11-14)

Středa 8. 7. 87, 11:15 h.

- Uvěřila jsem Ti a odevzdala svoji vůli. Ty vedeš moje kroky...

† Ne tak docela. Více či méně to ztěžuješ svou iniciativou nebo odporem.

Je třeba, aby nebyla žádná iniciativa ani odpor, pouze pasivní odevzdání se Mé vůli. Aktivnost tehdy, když tě posílám tam, kam posílám, a takovým způsobem, jak ti ukazuji.

Je zapotřebí poslouchat a toužit. Veškeré svoje úsilí vkládej jen do toho.

Buď soustředěná a celou dobu ve svém srdci ve Mně setrvávej navzdory vnějším těžkostem a nízkému sebevědomí.

Středa 8. 7. 87, 22 h.

- Co dnes bylo nesprávné?

† Podléháš slabostem těla, a duši je zapotřebí od nich se uvolnit.

Odevzdat Mi to všechno a přilnout ke Mně.

- Milost Tvé blízkosti minula. Jsou pouze obtíže modlitby a její nezdařilost.

† Je třeba to věrně snést, vykonat všechno, co je potřeba, a ještě víc.

Sobota 11. 7. 87, 9:40 h.

† Dbej na to, aby ses často setkávala se Mnou co nejvíc bezprostředně. Dodám ti síl. Dostaneš všechno, co je potřebné k vyplnění úkolu, který jsem ti uložil. Neboj se, jsem s tebou. Jsem ti oporou a obklopuji tě Mojí láskou.

Tvoje oběť v boji se zlem je potřebná pro vítězství lásky.

Nemysli na svou nedokonalost. Počítá se pouze tvoje odevzdanost a Má láska v tobě.

Chval Mě neustále. Ať je to hlavní proud tvé existence. To, co je vnější, bude tedy jakoby povrchem tvého opravdového života. Musí ti být lhostejné všechno, v čem není potřebná tvá pomoc a kam tě neposílám.

„Nyní tedy zůstává víra, naděje, láska, tyto tři, ale největší z nich je láska.“ (1 Kor 13,13)

Úterý 14. 7. 87, 10:15 h.

- Co já Ti mohu ještě dát, můj Spasiteli?

† Dáš všechno – do konce, až přijde ten čas. Teď Mi dej svoji každodennost a své slzy lásky. Slzy lásky nikdy nevyсыchají. Jsou perlami, kterými je ozdobené nebe.

- Prosím o zřetelnější slova, aby zadržela, pokud je něco nesprávného v tom, za co se modlím...

† O tom mluvím každému skrze jeho svědomí. Mluvím také prostřednictvím skutečností, které nastávají a z kterých je třeba vyvozovat důsledky a ptát se Mě, proč se tak děje. Nad svým trápením není třeba naříkat, ale učit se z něj. Utrpení je v životě člověka proto, aby poznal své chyby a odloučil se od nich.

Jak velice miluji Moje děti, kterým musím ukládat trápení, jak moc s nimi soucítím. S jakou starostí hledím na jejich proměnu rodící se z bolesti. Jak velmi se těším, když pochopí působení Mé lásky a s vděčností přijímají Mé hořké léky. Když po nich vztahují ruce, aby byly bližší Mému Srdci, poněvadž Mě milují víc než sebe. A když není důležitá bolest, pouze láska ve Mně se počítá.

Moje malá snoubenka, ty víš, jaká je Moje láska. Poznalas ji a víš, že na světě není žádné utrpení, které by mohlo převýšit Moji lásku. Všechno je třeba pro ni snést, aby bylo dosaženo plnosti lásky každému přislíbené: její velikost v rozměru nekonečnosti a její tklivost v drobnostech pozemské každodennosti.

„Bůh ... nás požehnal nejrozmanitějšími duchovními požehnáními v nebesích, v Kristu. V něm nás on takto vyvolil už před ustavením světa, abychom před ním byli svatí a neposkvrnění v lásce, a tím předem určil, že pro něho ... budeme syny přijatými za vlastní.“ (Ef 1,3-5)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Jedná se o P. Waltera a Apoštoly čisté lásky, které založil.

Nejkrásnější květ ráje (22)

KRÁLOVNO MUČEDNÍKŮ

PANNA MARIA DOPROVÁZÍ PÁNA JEŽÍŠE V JEHO UTRPENÍ

„K čemu tě přirovnat? K čemu tě připodobnit, jeruzalémská dcero? Kdo by tě zachránil a potěšil tě, panno, sionská dcero? Neboť je velká jako moře tvá zkormoucenost.“ (Pláč 2,13)

Kdo je tato panna, o které prorok mluví s takovým smutným tónem? Proč je její utrpení tak hluboké, že nemůže být přirovnáno k jinému utrpení? Jistě bychom pochybovali uvěřit, že to je Neposkvrněná Matka Pána Ježíše, o níž mluví Jeremiáš, kdybychom neznali evangelium, které o ní píše, že stojí pod křížem svého umírajícího Syna. (srov. Jan 19,25)

Je to určitě Panna Maria, čistá Panna z kmene Judova, jejíž čistá duše nebyla nikdy ušpiněna hříchem, na jejíž hlavu se však snášela četná utrpení. Když ji Bůh vyvolil za Matku Slova, tím také ustanovil, že se stane Královnou mučedníků, neboť jí náleželo podílet se na všech bolestech svého Božího Syna, které podstoupil během svého života, a také sjednotit její vlastní utrpení s utrpením Vtěleného Slova pro spásu lidí.

S Ježíšem zažila Panna Maria utrpení vyhnanství, s ním také vypila poslední kapku hořkého kalicha, který připravila pro Vykupitele světa zloba lidí. Urážky, které dopadaly na Bohočlověka, se na ní odrážely, a tím se stala zcela jistě tou nejmoučenější z matek. Obětovala Bohu na Kalvárii tuto Svatou oběť a přijala bez zaváhání jeho hořkou smrt. Její poslední a největší bolestí bylo doprovodit tělo svého Syna k hrobu: pak její prázdnota došla svého vrcholu: „Učinil, že jsem zpustlá, celý den žalem mořená.“ (srov. Pláč 1,13)

* * *

Pokud se zastavíme, abychom uvažovali o tomto světě, pochopíme, že je místem námahy a těžkostí, nikoliv radosti a klidu. Větší část lidstva prožívá utrpení a ty vzácné okamžiky útěchy, které k nám přicházejí, nejsou bez nádechu hořkosti.

Neboť člověk zaměřený svou myslí na svět se pídí pouze za potěšením a zábavou

a zákon bolesti se mu ukazuje nadměrně těžkým; honí se tak neustále za prchavou vidinou štěstí, která nikdy není na dosah.

Člověk víry, na druhé straně navyklý hledět na všechny věci ve světle Boží milosti, rozeznává podivuhodné působení Boží Prozřetelnosti v zákoně utrpení. Je vzdálen reptat proti tomuto zákonu, podřizuje se mu, ctí jej a pokojuje se pod trestající rukou. Blahořečí této otcovské ruce úplně stejně, když trestá nebo když udílí přízeň a milost. Člověk víry rozumí, že Bůh trestá, aby léčil, že tento svět není naším skutečným domovem a že utrpení je nezbytné pro odčinění hříchu. Copak nejsme všichni hříšníci? Nedivme se tedy, když nás potká utrpení.

Ó Panno Maria, Ty, která jsi neustále doprovázela Ježíše ukřižovaného, nauč mě tajemství tohoto božského zákona bolesti, abych se v Tvé škole mohl naučit skrze zásluhy Ježíše Krista i Tvé odevzdat se s otevřeným srdcem do rukou Prozřetelnosti.

* * *

Panna Maria byla vyjmuta z jakéhokoliv hříchu a nebyla podrobena zákonu bolesti; jako Adam v zahradě Eden neměla nikdy zakusit nic jiného než radost

a blaho. V Božím plánu byla však Panna Maria vyvolena stát se vrcholným dílem milosti, a to jí náleželo skrze utrpení, aby mohla obdržet dokonalost, ke které byla povolána.

Jako Matka Vykupitele byla Panna Maria určena spolupracovat, jak jen stvoření může, na díle našeho vykoupení s Ježíšem Kristem, tak jako Eva v pozemském ráji způsobila naši zkázu; a protože náš Spasitel nás obnovil utrpením, tak také Panna Maria s ním musí pít hořký kalich.

Jestliže byla Panna Maria předurčena stát se Matkou celého lidstva, bylo nezbytné, aby poznala utrpení a měla soucit s utrpením svých pozemských dětí.

Mariina duše byla tedy naplněna a ponořena do utrpení, které doplňuje utrpení jejího Syna: „Vy všichni, kdo jdete cestou kolem, pohleďte a vizte, je-li jaká bolest jako bolest, jež trápi mne.“ (Pláč 1,12)

PŘÍKLAD - CTIHODNÁ ANNA JULIANA GONZAGA

Anna Kateřina Gonzaga patří mezi tu skupinu vyvolených duší, které si zamilovaly rozjímat tajemství bolesti Panny Marie a snažily se ji následovat na cestě kříže. Již odmala si zvykla postit se každou sobotu z úcty k ní a v tomto zbožném úkonu také pokračovala do konce svého života. Po smrti svého manžela, vévody Ferdinanda I., se Anna vzdala světské nádhery a odmítla znovu se provdat.

Poté, co se v Rakousku obnovil řád servitů, rozhodla se odejít do ústraní se svou nejstarší dcerou a dalšími urozenými dámami do kláštera v Innsbrucku, který sama založila. Při přijetí řeholního oděvu přijala jméno sestra Anna Juliana na počest svaté Juliany Falconieri, slavné zakladatelky třetího řádu servitů.

Sestra Anna byla tak potěšena, že byla oblečena v tmavý hábit Služebnic Panny Marie, že jej políbila a zvolala: „Ó nejsvětější Matko, čím jsem si zasloužila tak velkou milost, že jsem oblékla hábit tvých bolestí? Jak jsem se stala hodnou toužit po tak velkém pokladu, který je mnohým skryt? Jaké bohatství a hodnost se vyrovná tomuto daru? Zasvětit se zcela tobě je

málo, nejsem hodna ti za to dostatečně děkovat. Proto prosím, svatá Matko, poďekuj ty za mě.“

Když se dozvěděla, že Anna, její druhá dcera, byla korunována za císařovnu a oblékla se ve zlaté roucho, řekla poslu: „Ať se má dcera těší z královské koruny; pro mě je tento hábit, kterým jsem byla poctěna od Královny nebe, mému srdci tisíckrát milejší.“

Jedno z pravidel, které ctihodná Anna Juliana zavedla, byla také tato modlitba na začátku a konci breviáře, kterou si měly sestry ve své mysli vždy připomínat trpké umučení Pána Ježíše a bolesti Panny Marie:

„Kéž utrpení našeho Pána a spoluutrpení naší blahoslavené Panny je vždy v našich srdcích i na našem těle. Amen.“

Toužebně si také přála, aby mohla mít podíl na bolestech Panny Marie, které přetékaly z jejího srdce u paty kříže. Její modlitba byla vyslyšena. Poté, co něžně doprovázela Královnu mučedníků v tomto životě, byla povolána do nebeské radosti v roce 1620.⁽¹⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, bolestná Panno, mám soucit s Tvým žalem. Ty, bez viny, jsi nikdy neměla poznat utrpení, pro naše hříchy jsi je ale měla nést jako Ježíš. Prosím Tě, získej mi u Tvého Syna milost z celého mého srdce nenávidět hřích, který je jedinou příčinou Tvého utrpení a umučení Ježíše Krista. Amen.

KRÁLOVNO VYZNAVAČŮ

CTNOST VÍRY U PANNY MARIE

„Blahoslavená ta, která uvěřila, že se vyplní, co jí bylo řečeno od Pána!“ (Lk 1,45)

Víra, základ a důvod našeho ospravedlnění, je nadpřirozený dar, který Bůh uděluje duši, aby ji přivedl k přijetí jeho lásky zde na zemi a jeho samotného na nebi. Teologální ctností víry náš rozum věří pravdám zjevení, a třebaže všemu nerozumí, přijímá je lehce a zároveň pevně, jako kdyby tyto pravdy byly naprosto zřejmé. Víra nás také chrání od omylu a vždy naše oči vede k pohledu na náš věčný cíl,

k němuž jsme stvořeni, a tím vede naše kroky cestou spásy.

Víra je tedy neocenitelný dar; je žádoucí více než všechny argumenty filosofie anebo objevy vědců.

Jak velká zkáza potká tu duši, ve které je toto nebeské světlo uhašeno! Když člověk těžkým hříchem ztrácí milost posvěcující, není tím úplně odstaven od všech prostředků k nápravě; jeho rozum si nadále ponechává spojení s Bohem, stále uznává Boha jako svůj poslední cíl a největší Dobro, které jediné může utišit touhy jeho duše. Avšak kdyby nešťastně ztratil víru, pak je opravdu velmi vzdálen od Boha a dílo Kristova vykoupění na něj nedosáhne.

Ó jak ubohý je ten nevěřící, který je „opravdu bez Krista, odloučen od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě!“ (srov. Ef 2,12)

* * *

Mariina víra byla nejdokonalejší vírou, která kdy existovala: je tedy velmi prospěšné ji následovat. Ježíš Kristus pro své hypostatické spojení měl neustále blažené patření na Boží podstatu. Tím také nemohl konat úkon víry. Výsadní postavení v tomto úkonu víry proto náleží Panně Marii, která je díky tomu také nazývána Královnou vyznavačů. Proto také ti, kteří svůj život zasvětili hlásání evangelia Je-

žíše Krista, si volí Pannu Marii za svou patronku. Panna Maria, jejíž víra nikdy neuvadla, pro ně vyprošuje milost, aby jejich hlásání přineslo plody v srdcích lidí.

Víra žádného z těchto vyznavačů však nebyla podrobena tak těžké zkoušce jako víra Panny Marie. Na jedné straně její pokora mohla snadno u ní vyvolat pochybnosti, zda je právem nazvána Matkou Boží a Spoluvykupitelkou lidského rodu; na druhé straně ponižení Pána Ježíše, jeho potupa mohly pro ni být, jako byly pro mnohé, příležitostí k pohoršení. Nic z toho však neotráslo její vírou v božství jejího Syna, ani o její úloze, kterou měla vyplnit v díle vykoupění. Proto zůstala stát u kříže umírajícího Ježíše jako neochvějný svědek jeho božství i lidství a jeho pravého nadpřirozeného poslání.

Tato víra panenské Matky, která svítala uprostřed temnoty nevěřícího světa, je skutečně hodná naší úcty. Jako zářivý maják na pevné skále Panna Maria obstála v nejtěžším pokušení a osvětila svět nádherou své víry.

* * *

Od svého dětství Panna Maria konala úkon ctností víry a tím si získala hluboké proniknutí do poznání a lásky Boha, takže obdržela více milostí, než nalezneme v celém chóru serafínů. Mohla také s radostí spatřit vyplnění příslibu archanděla, který s prorockým vzhledem oslavila v kantiku „Magnificat“. Její zpěv byl postaven na víře a byl zdrojem neobyčejné síly její přímlyvy, kterou měla obdržet jednou navždy v nebi.

Obraťme se tedy k Panně Marii s prosbou, aby se za nás přimlouvala, aby naše lampa víry nikdy nezhasla, ale naopak aby tato svatá ctnost vždy rostla a mohutněla v našich duších.

PŘÍKLAD - SV. DOMINIK

Svatý Dominik se narodil r. 1170 v městě Caleruega v diecézi Osma ve šlechtické rodině Guzmánů.

Od svého dětství se Dominik mnoho modlil a zejména měl úctu k blahoslavené Panně, kterou si zvolil za svou Matku a Patronku. Úspěšně dokončil svá studia na univerzitě v městě Palencia a během přípravy na kněžství se s velkou horlivostí zasvětil spásě duší.

Papežský akademik Zamagni: Lék na nemocnou ekonomiku? Stačí chtít.

Když se již všude vědělo o jeho horlivosti i čisté víře, byl pozván kázat proti albigenským, skupině heretiků, kteří v té době zamořovali oblast u Toulouse. Ochotně přijal tento úkol, nejdříve však viděl, že jeho úsilí není požehnáno mnoha plody. Prosil tedy Pannu Marii, aby mu vnukla účinnější způsob pro tento nelehký úkol. Slavná Panna se mu zjevíla a řekla, že snadno může zvítězit nad heretiky, když se bude modlit modlitbu andělského pozdravu ve formě růžence způsobem, který mu sama pak vysvětlila. Svátý Dominik ihned začal šířit tuto nádhernou pobožnost a brzy přišlo také vítězství nad onou herezí.

Nejvíce byl oddán úctě Neposkvrněného početí Panny Marie. Napsal o této pravdě víry knihu, která byla třikrát vhozena heretiky do ohně a pokaždé zůstala nedotčena plameny. Byl neúnavný v tomto tažení a neustále hlásal Boží slovo a hříšníky přiváděl k pokání. Nejvíce plodů přinesla jeho pobožnost svatého růžence, která mu byla také nejdražší.

Z Toulouse se modlitba růžence rozšířila i do dalších krajů a všude přinášela nejlepší užitek. Byla uznána a bohatě obdařena také odpustky několika římskými pontifiky. Dominik ve své horlivosti založil kazatelský řád, jehož cílem bylo vítězit nad herezí a bránit pravdy svaté víry s pomocí Panny Marie. Zemřel pokojnou smrtí 6. srpna 1221.

MODLITBA

Ó Panno Maria, shlédni na nás, ubohé hříšníky, svými milosrdnými očima a pohleď, kolik nebezpečí obklopuje naši viru ze strany světa i ďábla. Ó Matko milosrdenství, přednes naše pokorné prosby a posil je svou přímluvou před trůnem Božího Majestátu, abychom mohli říct s apoštolem: „Pane, věříme, posil naši víru.“ (srov. Lk 17,5) Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 267-279

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Z kroniky řádu servitů.

Léky na nemocnou ekonomiku existují. Na prvním místě je nutné změnit způsob fungování finančních trhů, zdůrazňuje předseda Papežské akademie sociálních věd, profesor Stefano Zamagni.

Papež není proti blahobytu a rozvoji, ale přeje si, aby z něj těžili všichni lidé a nikoli jen hrstka vyvolených, ponechávající většinu lidí na smetišti světa. V souvislosti s cyklem Františkových katechezí na téma „Uzdravit svět“ na to upozorňuje italský ekonom, stojící od loňského roku v čele Papežské akademie sociálních věd. Papež mluvil také o nemocném hospodářském systému a ohromných sociálních nerovnostech, které pandemie ještě posílila. Profesor Zamagni potvrzuje přesnost papežovy diagnózy. „Připomíná nám, že ekonomika je nemocná, což může skončit smrtí, nebo uzdravením. Všechno záleží na způsobu léčby, jaký chceme uplatnit,“ říká pro Vatikánský rozhlas akademik. Papežovým záměrem není zrušit tržní hospodářství, jak mu mnozí předhazují, ale pouze je nasměrovat na sociální spravedlnost, zdůrazňuje dále. Existují ale skutečně možné cesty? Profesor Zamagni odpovídá:

„Stačí chtít. Z technického hlediska tady jsou. Především je zapotřebí změnit pravidla fungování finančních trhů. Oblast finančnictví je nemocná, protože se řídí špatnými pravidly. Je zapotřebí, aby se vlády sešly kolem stolu a rozhodly: »Přepíšeme zákony.« Například zavřít daňové ráje, které jsou dnes jednou z předních příčin růstu nerovností. Za druhé: Je zapotřebí regulace, která by postavila finančnictví do služeb reálného hospodářství. Dnes dochází k opaku. Po staletí napomáhaly finance podnikům, rodinám, všem těm, kdo je užívali jako nástroje. Také v této věci je třeba napsat černé na bílém: konec sebeztažnosti! Finančnictví totiž neprodukuje žádnou přidanou hodnotu, pouze přerozděluje. Do jisté míry to lze tolerovat, avšak dnes se tato věc stala nad slunce jasnější, jak ukázaly krize v letech 2007-2008 i nedávná, která následovala. Za třetí: stačí říci, že cílem podnikání není pouhá maximalizace

zisku. Konec konců velcí američtí podnikatelé ve svém posledním prohlášení, vydaném před deseti dny, říkají: »Chceme ekonomiku, která si neklade za prvotní cíl maximalizaci zisku akcionářů, nýbrž produkci se sociální hodnotou.«“

Vedle reformy pravidel finančních trhů připomíná profesor Zamagni další dva imperativy naší doby, na které poslední papežové často poukazovali. Jednak existenci společných dober, jež se nesmějí stávat předmětem obchodu, jako je například přístup k pitné vodě. Druhým palčivým problémem, v němž hlas Církve zaznívá často osamoceně, je docenění role rodiny.

„Po světě ovšem najdeme »špatné učitele«, kteří měli zato, že zničení rodiny jakožto institutu a sázka na vyostřený individualismus povede ke zlepšení situace. V tom spočívá největší omyl, protože rodina je první ekonomikou. Pokud na toto zapomeneme, ztratíme příležitost k pochopení jedné z největších transformačních sil současného uspořádání. Kdo je prvním lékařem pro děti? Rodina. Kde je první místo vzdělání a formace pro mladé? V rodině. Postavíme-li ji znovu do centra, bude to znamenat centralitu lidské osoby - a zejména ženy,“ dodává profesor Stefano Zamagni, předseda Papežské akademie sociálních věd.

Zdroj:

www.vaticannews.va/cs/vatikan.html,
28. 8. 2020

(Redakčně upraveno)

Královna slavnostně usedla na svém trůně

Památné shromáždění věřícího lidu u obnoveného sloupu Neposkvrněné Panny Marie na Staroměstském náměstí v Praze 15. srpna 2020

Náš lid pohlížel koncem října 1918 s nadějí na život v novém samostatném státě. Samý počátek československé samostatnosti byl však poznamenán hanebnou urážkou Boha a Církve, když protináboženský dav 3. listopadu 1918 strhnul mariánský sloup na pražském Staroměstském náměstí. Stalo se tak během jedné z četných demonstrací, ve kterých tehdy Praha tonula. Neblahý vklad právě narozené republiky.

Panna Maria byla vždy ctěna českým národem jako jeho Matka a Ochránkyň. Neposkvrněná Panna na téměř šestnáctimetrovém sloupu v historickém centru Prahy připomínala úspěšnou obranu hlavního města království před Švédy za třicetileté války. Ve jménu Panny Marie jezuitští kněží, studenti a všecken pražský lid roku 1648 bránili a ubránili Staré a Nové Město pražské před vpádem švédských protestantských dobyvatelů. Vítěznou Madonu ctíme na Svatém Hostýně jako zachránkyni Moravy před Tatary. Také staroměstská Immaculata je ochránkyní vlasti. Sloup postavený v roce 1650 je výrazem vděčnosti, kterou projevil náš lid nebeské Matce za její pomoc v čase krajního ohrožení. Stal se významným poutním místem, kam směřovali katolíci nejen o mariánských svátcích, ale také ve všední dny. Císař Ferdinand III. po dohodě s pražským arcibiskupem Arnoštem Vojtěchem z Harrachu svým dekretem stanovil, že každou sobotu a o mariánských svátcích má svatovítská kapitula u sloupu uspořádat slavnostní pobožnost. Zakladatelovou vůlí bylo, aby se pobožnosti konaly na věčné časy. Slavného procesí ve svátek Neposkvrněného početí Panny Marie se v roce 1679 účastnil císař Leopold I. s císařovnou Eleonorou Magdalenou a dvorem. V popředí poutního ruchu stály mariánské sodality. Zvlášť slavnostní procesí pořádali jezuité z řádového kostela Nejsvětějšího Salvátora.

Stará Boleslav, Svatá Hora, Svatý Hostýn, Velehrad a nesčíslné množství dalších mariánských poutních míst a svatých svědčí o hluboké a živé mariánské úctě našeho lidu. Proto je logické, že čeští katolíci hned po stržení mariánského sloupu roku 1918 začali pracovat na obnově tohoto pomníku mariánské úcty. V čele obnovných snah stáli od počátku orlové, členové lidové strany, katoličtí studenti z České ligy akademické a mnozí další. Orlové z jednoty Praha – Staré Město si za první republiky svůj úkol vepsali na praporek, na kterém je pod zobrazeným mariánským sloupem slib: *Pohanu tvou odčinití chcemé*. Tento odkaz po roce 1948 aktivně udržovali orelští emigranti v USA, Kanadě, Austrálii a v dalších místech svobodného světa. Letošní postavení sloupu ocenili ve svých pozdravech bratři František Šulc z USA a Václav Jiří Vostřez z Kanady. Veškerou obnovnou práci u nás po roce 1989 zastrešovala Společnost pro obnovu mariánského sloupu.

Na návrat sloupu čekal český věřící lid přes sto let. Dočkal se 15. srpna 2020, o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, kdy český primas a pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka sloužil v chrámu Panny Marie před Týnem děkovnou mší svatou a poté sloup slavnostně posvětil. V sanktuáriu ve střední části podstavce sloupu byla umístěna gotická ikona Panny Marie Rynecké. Tento obraz býval i v původním barokním sloupu. Ikona v duchu barokního zemského vlastenectví a historické kontinuity připomínala sta-

robylost mariánské úcty v zemích svatováclavské koruny. Musíme mít na paměti, že na sloupu oslavujeme Bohorodičku jako vítěznou Immaculatu a zároveň jako Madonu Ryneckou s Ježíškem v náručí.

Během mše svaté v týnském chrámu drželi u oltáře čestnou stráž orlové s praporem exilového Orla a s významným historickým praporem staroměstské orelské jednoty, na němž je znázorněn mariánský sloup. Před samotným sloupem na náměstí drželo stráž 20 orelských praporů. Orlové ve stejnokrojích tak manifestovali věrnost odkazu svých předků, kteří za sloup bojovali od roku 1918. Byli nejpočetněji zastoupeným spolkem na slavnosti. Potěšující byla také účast skautů a baráčníků.

Kolem své Vládkyně a pod vedením českého primasa se tak kněží, věřící lid i spolky s památnými prapory v polovině srpna hrdě shromáždili na Staroměstském rynku.

Dej, Bože, ať se ke sloupu Neposkvrněné vrací poutníci také v budoucnu, pamětliví odkazu předků. Madono Rynecká, oroduj za nás!

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ŘÍJEN 2020

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Misijní poslání laiků v Církvi.

Modleme se, aby laici, zejména ženy, v síle svého křtu měli větší podíl na odpovědnosti v církevních institucích.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za misie.

Ať je na přímluvu sv. Jana Nepomuka Neumanna s nadšením podporujeme, šíříme radost evangelia a pomáháme potřebným.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Jan Pavel I.: Výročí volby a jmenování výboru vatikánské nadace jeho jména

Na 26. srpna 2020 připadlo 42. výročí zvolení papeže Jana Pavla I. Při této příležitosti byla zveřejněna jména členů vědeckého výboru vatikánské nadace nesusoucí jméno papeže Albina Lucianiho, jejímž cílem je podpořit mezinárodní výzkum a studium myšlení a učení tohoto papeže. Nadaci ustanovil papež František v únoru letošního roku.

Jan Pavel I., v mediálním prostoru známý jako „usměvavý papež“, setrval na Petrově stolci pouhých 33 dní a jeho pontifikát patří k nejkratším v dějinách. Pro svůj nestrojeně prostý styl a bezprostřednost, s níž se obracel k věřícím, si snadno získal lidská srdce a bezpochyby také místo v dějinách proměn petrovské služby ve 20. století.

Usiloval o oživení pravé víry v obci věřících a pravé křesťanské radosti vycházející ze zmrtvýchvstalého Krista. Oplýval rovněž všeobecným misijním nadšením. Při mši za zemřelého papeže Jana XXIII. v červnu 1963 řekl: „*Idea papeže Jana, která nejvíce zasáhla mého ducha, je tato: Ecclesia Christi lumen gentium! Církev musí přinášet světlo nejen katolíkům, ale všem, patří všem, musíme se snažit o její přiblížení všem lidem.*“ Těžko si dnes představit, jak nesamozřejmě zněly uším koncilních otců teze o svobodě vyznání – vždyť jak sloučit Kristem uloženou povinnost hlásat evangelium až do končin země s expanzí jiných náboženství a bezvěrectví? Benátský patriarcha Albino Luciani reflektuje obavy některých biskupů a odpovídá: „*Chcete-li, aby se z vašich dětí nestali buddhisti nebo muslimové, musíte lépe učit katechismus, učit ho tak, aby byli skutečně přesvědčeni o svém katolickém náboženství.*“

Rok 1978 nebyl jen rokem tří papežů, ale v italském prostředí také kulminací boje rudých brigád, jež vyústily do vraždy Alda Mora, a bývá proto označován za nejtemnější dobu republiky. V reflexi nad událostmi hýbajícími tehdejší společností poznáváme další rysy a názory benátského patriarchy Albina Lucianiho bezprostředně před jeho nástupem na Petrův stolec. Nad rakví novináře zavražděného v únoru toho roku hřimal: „*Jako*

biskup, ve jménu víry a lidských práv, musím označit tento stav věcí za neudržitelný a žádat všechny lidi dobré vůle, ať už patří k jakékoli instituci nebo straně, aby tomu učinili přítrž.“ Na paškál si vzal marxistickou definici ze školních učebnic, podle níž jsou „*revoluce nutným důsledkem...*“ a komentoval: „*Dokonce dětem v útlém věku se v některých školách hlásá nezbytnost revoluce.*“ Jestliže se členové rudých brigád označují za „*vojáky bojující svatou válku*“, Luciani dodával, že „*křesťanství jakoukoli nenávisť vylučuje*“. – „*Kdo dnes rozsévá vítr nenávisť, zítra sklídí bouři.*“ Když pak v květnu revoluční libánky vyústily do Morovy vraždy, budoucí papež napsal: „*Jestliže je dobrý lid dlouhá léta napumpován kyselinou nenávisť, jestliže se den za dnem systematicky ničí občanské a lidské hodnoty, rodičovská a učitelská autorita a svatost rodiny ... vynoří se ještě daleko jiné věci než tupamaros!*“ – varoval s odvoláním na uruguayskou revoluční gerilu. Namísto toho požadoval po politicích „*spravedlivý politický styl a moudrá sociální opatření*“. Intelektuálům a novinářům kladl na srdce odpovědnost – vždyť: „*Každá myšlenka, každé slovo je zárodkem, z něhož může vzejít ovoce dobré nebo špatné. Co je řečeno, přečteno, napsáno, předáno, nepadá do země nikoho, nýbrž působí na živé lidi, prostupuje existenčními situacemi a životními rozhodnutími.*“ A od všech lidí žádal, „*vyjítí z šedé a pasivní neutrality*“, neboť: „*Což není zbabelost, jež se nestaví za žádný ideál, smrtelnostná?*“

Beatifikační proces papeže Jana Pavla I. probíhá od roku 2003. Po tříleté diecézní fázi byla akta odeslána do Říma, kde shromážděnou dokumentaci o životě Albina Lucianiho přezkoumala Kongregace pro svatořečení. Tato podrobná šetření se uzavřela v listopadu 2017. K blahorečení tedy nyní schází přezkoumání nadpřirozeného zásahu na přímluvu papeže Lucianiho. Odborníci v této chvíli posuzují údajné mimořádné uzdravení, k němuž došlo v diecézi Buenos Aires v roce 2011.

Podle

www.vaticannews.va/cs/vatikan.html

Uzdravit svět – 4. Univerzální určení statků a ctnost naděje

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

pochází z nemocné ekonomiky. A musíme to říci jednoduše: ekonomika je nemocná. A tato nemoc je plodem zhoubného ekonomického růstu, který nehledí na základní lidské hodnoty. V dnešním světě má několik málo těch nejbohatších větší majetek než všechno ostatní lidstvo. Opakují, protože je to k zamyšlení: několik nejbohatších, skupinka, má větší majetek než všechno ostatní lidstvo. To je čirá statistika. Je to do nebe volající nespravedlnost! Současně je tento ekonomický model lhostejný vůči škodám, které způsobuje našemu společnému domu. Neopatruje společný dům. Blížíme se překročení mnoha limitů naší podivuhodné planety s vážnými a nevratnými důsledky: od ztráty biodiverzity a klimatické změny ke zvyšování hladiny moří a ničení tropických pralesů. Sociální nerovnost a zhoršování životního prostředí jdou ruku v ruce a mají stejný kořen (srov. *Laudato si'*, 101), totiž hříšnou vůli zmocnit se bratrů a sester, přírody i samotného Boha, a vládnout nad nimi. To však není záměrem stvoření.

„Na počátku Bůh svěřil zemi a její zdroje správě lidstva, aby o ně pečovalo.“ (*Katechismus katolické církve*, 2402) Bůh nás žádal, abychom si podmanili zemi v jeho jménu (srov. Gn 1,28), obdělávali ji a chránili jako zahradu, zahradu pro všechny (srov. Gn 2,15). „Obdělávat« znamená orat či pracovat na půdě, »chránit« znamená opatrovat a zachovávat.“ (*Laudato si'*, 67) Pozor však, abychom si to nevykládali jako plnou moc dělat si se zemí, co se nám zachce. Nikoli, existuje „vztah odpovědné vzájemnosti mezi člověkem a přírodou“ (*tamtéž*). Přijímáme ze stvoření a dáváme. „Každé společenství může brát z dober této země to, co potřebuje k vlastnímu přežití, ale má také povinnost chránit ji.“ (*tamtéž*)

„Země zde byla před námi a byla nám dána,“ (*tamtéž*), byla dána Bohem „všemu lidskému pokolení“ (KKC, 2402). Je tudíž naší povinností se přičinit, aby všechny její plody byly dostupné všem, nikoli jen některým. To je klíčový prvek našeho vztahu k pozemským statkům. Jak připomněli otcové Druhého vatikánského kon-

cilu, „člověk, který těchto statků užívá, se musí na věci právem držené dívat nejen jako na své, ale též jako na společné, a to v tom smyslu, aby mohly být nejen k jeho vlastnímu prospěchu, ale i prospěchu druhých“ (*Gaudium et spes*, 69). „Vlastnictví majetku dělá z toho, komu patří, správce Prozřetelnosti, který se má snažit, aby majetek přinášel užitek a aby se dělil o plody majetku s druhými“ (KKC, 2404). Jsme správci majetku, nikoli pány. Někdo řekne: „Ale užitek je můj.“ To je pravda, je tvůj, ale abys jej spravoval a nikoli sobecky držel pro sebe.

K zajištění toho, aby náš majetek přinášel užitek pospolitosti, „má státní moc právo a povinnost řídit oprávněné užívání práva na vlastnictví ve prospěch obecného blaha“ (*tamtéž*, 2406; srov. sv. Jan Pavel II. *Sollicitudo rei socialis*, 42; *Centesimus annus*, 40, 48). „Princip podřízenosti soukromého vlastnictví všeobecnému určení dober, a tedy všeobecné právo na jejich užívání je »zlatým pravidlem« sociálního jednání a »první zásadou celého společensko-mravního řádu.«“ (*Laudato si'*, 93; srov. sv. Jan Pavel II., *Laborem exercens*, 19)

Vlastnictví a peníze jsou prostředky, které mohou sloužit tomuto poslání. Snadno z nich však činíme účel, ať individuální nebo kolektivní. A dochází-li k tomu, jsou nahlodávány podstatné lidské hodnoty. Homo sapiens se znetvořuje a stává se druhem homo oeconomicus – v pokleslém smyslu – totiž individualistou, spekulantem a vládcem. Zapomínáme, že jsme stvoření k obrazu a podobě Boha, a proto jsme sociální, kreativní, solidární a nadaní obrovskou schopností milovat. Na to často zapomínáme. Mezi všemi druhy jsme bytostmi vskutku nejvíce spolupracujícími a vzkvétáme ve společenství, jak je dobře patrné ve zkušenosti svatých. Existuje jedno španělské úsloví, které mne k této větě inspirovalo, a říká: *Floreceamos en racimo, como los santos* – Vzkvétáme ve společenství, jak je vidět na svatých.

Když obsese vlastnit a vládnout upírá milionům lidí primární dobra, když je ekonomická a technologická nerovnost

taková, že drásá sociální tkanivo, a zejména když závislost na neomezeném materiálním pokroku ohrožuje společný dům, pak nemůžeme nečinně přihlížet. Ne, to je skličující. Nemůžeme nehnutě přihlížet. S očima upřenými na Ježíše (srov. Žid 12,2) a s jistotou, že jeho láska působí skrze společenství jeho učedníků, musíme všichni společně jednat v naději, že umožníme zrod něčeho jiného a lepšího. Křesťanská naděje zakořeněná v Bohu je naší kotvou. Je oporou naší vůle po sdílení, posiluje naše poslání jakožto učedníků Krista, který s námi sdílel všechno.

To pochopili v prvotních obcích křesťané, kteří žili jako my v těžkých časech. Vědomi si, že tvoří jedno srdce a jednu duši, měli všechno společné, a na všech spočívala hojná Kristova milost (srov. Sk 4,32–35). Prožíváme krizi. Pandemie nás uvedla do krize. Ale pamatujte, že z krize nelze vyjít beze změny. Buď vyjdeme lepší, anebo horší. Je to naše volba. Budeme po krizi pokračovat v tomto ekonomickém systému sociální nespravedlnosti a despektu k péči o životní prostředí, stvoření a společný dům? Přemýšlejme o tom!

Kěž křesťanské obce jednadvacátého století obnoví reálný stav věci – péči o stvoření a sociální spravedlnost, jež jdou pospolu – a dosvědčují tak Pánovo zmrtvýchvstání. Budeme-li opatrovat statky, jimiž nás zahrnuje Stvořitel, a dáme-li to, co vlastníme, do společného, aby nikdo neměl nedostatek, pak teprve budeme doopravdy moci vbuzovat naději, aby se zrodil zdravější a spravedlivější svět. A na konec, přemýšlejme o dětech. Čtete statistiky: kolik dětí dnes umírá hladem kvůli nedobré distribuci bohatství, kvůli ekonomickému systému, jak jsem řekl výše, a kolik dětí dnes nemá právo na školu z téhož důvodu. Kež nám tento obrázek dětí, které jsou v nouzi, protože mají hlad a chybí jim vzdělání, pomůže pochopit, že z této krize máme vyjít lepší.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Pondělí 28. 9. 2020

6:05 Pro víta mundi: Mons. František V. Lobkowicz
6:50 Křižovatka v Příchovicích **7:45** Muzikál Judit
9:00 Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zážitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné!
10:30 J. B. Foerster: Kantáta Svatý Václav: Podzemní festival duchovní hudby 2018 **11:45** Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá [L]
13:25 První křesťané: Nebezpečí herezí **14:00** Noční univerzita: prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. – Paladium země české-staroboleslavské a zemský patriotismus **14:55** V pohorách po horách (83. díl): Velkýotel – Jeseníky **15:05** Naše Horní Lideč **16:00** V souvislostech **16:25** Camino na kolečkách **18:00** Vezmi a čti: Září 2020 [P] **18:25** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **18:30** Kudrnáč Hermie **18:35** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **19:25** Církev za oponou: Chudá(k) církev **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **21:30** ARTBITR – Kulturní magazín (96. díl) [P] **21:45** České nebe: Cyklus kantát o českých světcích a patronech **23:20** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **23:35** Noemova pošta: Září 2020 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 9. 2020

6:05 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **7:05** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (93. díl): Nejtěžší hora světa – K2 **8:35** Už nikdy více Vidomegon **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Strání – obec pod Javorínou **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: prof. Jan Royt – Ikonografie Panny Marie **10:55** V pohorách po horách (7. díl): Velký Roudný **11:05** Vše pro mého krále a královnu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Za tajemstvím šumavských lesů **13:45** V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... na lehkou notu aneb Život jazzmana **15:45** Kaplička svaté Barbory **16:00** Muzikanti, hrajte **16:35** Jezuitské redukce v Paraguai **16:55** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **17:45** V pohorách po horách (83. díl): Velkýotel – Jeseníky **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Hermieho zpívanky **18:25** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **18:30** Cirkus Noeland (16. díl): Roberto, Kekulín a lupič Cukrouš **18:55** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **19:10** Řeckokatolický magazín [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ruce Panny Marie [P] **21:35** Za obzorem **22:10** Má vlast: Hranice **23:30** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **0:05** Terra Santa News: 23. 9. 2020 **0:30** Na úsvitu společných dějin **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2020 **6:25** Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež **7:25** Kopeček plný oveček **8:35** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **9:00** Hovory z Rekovic: Katarína Salayová-Jurkovičová **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Jan Sarkander (1576 – 1620) **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Gepard a ledňáček **13:10** Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2020 **13:35** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **15:30** Myanmar – Kačjinský stát: Prahneme po míru **16:00** Od nynějška po tvém **16:15** Benefiční koncert

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

s překvapením pro Nadační fond Betlém nenarozeným **18:00** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **18:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **18:25** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **18:30** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **19:00** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později **19:30** Terra Santa News: 30. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik – tvůrce Špidlíkova sarkofágu **21:30** Živě s Noe **22:05** Noční univerzita: prof. MUDr. Jan Pirk – Jak nezdravým životním stylem škodíme srdci **22:40** Generální audience papeže Františka **23:00** Práce jako na kostele **23:15** První křesťané: Nebezpečí herezí **23:50** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... na lehkou notu aneb Život jazzmana **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 10. 2020

6:05 Smysl utrpení **6:20** Církev za oponou: Chudá(k) církev **6:40** Z hora dané: Vendelín Baláz **6:55** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **7:30** Ruce Panny Marie **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel svatě Anny na Annabergu – Andělské hoře **9:35** Noemova pošta: Září 2020 **11:10** Terra Santa News: 30. 9. 2020 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pěšky bez hranic **13:45** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Generální audience papeže Františka **15:00** Ich bin: Já jsem **16:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2020 **16:20** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **16:40** V pohorách po horách (83. díl): Velkýotel – Jeseníky **16:50** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **17:20** V pohorách po horách (61. díl): Harrachovy kameny **17:30** Víc než chrám: Jednota různého **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety **18:25** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **18:30** Ovečky (4. díl) [P] **19:00** Večeře u Slovaka: 27. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (80. díl) [L] **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2020 **0:25** Živě s Noe: Rozhovor s kostelníky Antonínem Kučerou a René Košťálem. **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Pátek 2. 10. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2020 **6:30** Vezmi a čti: Září 2020 **6:55** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín **7:35** Don Bosco, světec, který hrával fotbal **8:00** Papež Benedikt XVI. **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** ARTBITR – Kulturní magazín (96. díl) **9:25** Putování Modrou planetou: Kanada BC **10:00** Víra do kapsy **10:15** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **10:45** Poletuchy: Na skok do Krasu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední mod-

litba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řád svatého Huberta **13:10** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik – tvůrce Špidlíkova sarkofágu **14:55** Biblická studna **16:00** Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2020 **16:25** Večeř s Josefem Zvěřinou **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **18:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (158. díl): Česká lidová píseň **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Víra a kultura [L] **21:40** Za obzorem **22:15** Harfa Noemova: Mistři varhan **22:45** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (93. díl): Nejtěžší hora světa – K2 **0:20** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **0:33** Oživení studené války? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Sobota 3. 10. 2020

6:05 Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **7:10** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **7:30** Cirkus Noeland (16. díl): Roberto, Kekulín a lupič Cukrouš **7:55** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **8:00** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **8:35** Ovečky (4. díl) **9:05** GOODwillBOY IV. (1. díl): Photographing **9:45** V posteli POD NEBESY IV. (2. díl) **10:40** Cenakolo: Svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **11:25** Příroda kolem nás: Gepard a ledňáček **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Jak potkávat svět (80. díl) **15:35** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytatech **16:00** Talisk na Folkových prázdninách [P] **16:50** Irák: Ninive **17:25** První křesťané: Konec pronásledování: Konstantin **18:00** Pavel VI. – nepochopený papež **19:00** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 2. díl [P] **20:50** V pohorách po horách (84. díl): Vojšické louky – Bílé Karpaty [P] **21:00** Mezi pražci (90. díl): Říjen 2020 [P] **21:50** Život jako smrtelná choroba přenášena pohlavní cestou **23:35** Za obzorem **0:10** Živě s Noe **0:40** 50 let Boží milosti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Neděle 4. 10. 2020

6:05 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:10** Řeckokatolický magazín **7:30** Jak potkávat svět (80. díl) **9:00** Církev za oponou: Chudá(k) církev **9:25** Večeře u Slovaka: 27. neděle v mezidobí **9:50** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **10:30** Mše svatá z kostela sv. Josefa, Jevišovice [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Buon giorno s Františkem [L] **13:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **14:20** Muzikanti, hrajte **14:50** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 2. díl **15:35** Cvrlikáni (79. díl): Pranic **16:45** Po stopách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska **17:15** Noční univerzita: prof. MUDr. Jan Pirk – Jak nezdravým životním stylem škodíme srdci **17:45** ARTBITR – Kulturní magazín (96. díl) **18:00** Sedmihlásky (140. díl): Pod Ukvaldy na dolině **18:05** Cirkus Noeland (17. díl): Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **18:30** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:05** Ovečky (4. díl) **19:35** Příroda kolem nás: Surikata a labuť **19:50** Přejeme si... **20:05** Gramofon (2. díl): aneb Hledáme písničku pro všední den [P] **21:10** Ruce Panny Marie **22:40** Za obzorem **23:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:25** Za obzorem **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Historie sklářství v Karlovcích **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 28. 9. o 20:15 hod.:

A teraz čo? (Odluka Cirkvi od štátu)

Prečo sa Cirkev odluke tak veľmi bráni? Nebolo by to jednoduchšie a výhodnejšie aj pre samotnú Cirkev, ak by sa oficiálne oddelila od štátu? Neprišlo by paradoxne k jej posilneniu, ak by získala slobodu od štátu? Odpovede hľadá vladyka Cyril Vasil.

Utorok 29. 9. o 21:15 hod.:

Tajomstvo svätého hrobu (dokument)

Dokument prináša najnovšie vedecké objavy a výroky vedcov, ktorí sa zaoberali posmrtnými relikviami zachovanými z hrobu Ježiša Krista. Dávať nám mnohé odpovede a niekedy priam vyrážajú dych.

Streda 30. 9. o 20:50 hod.: Katolicizmus: Cirkev – Kristovo mystické telo (dokumentárny cyklus)

Biskup Barron vysvetľuje atribúty Cirkvi ako „jedna, svätá, katolícka a apoštolická“ a dosvedčuje, že život Krista a jeho prítomnosť naďalej objíma ľudstvo vo všetkých jeho radoostiach i starostiach prostredníctvom Cirkvi.

Štvrtok 1. 10. o 16:45 hod.: Zabudnuté poklady

Slovensko je bohaté na architektonické a umelecké skvosty v podobe

sakrálnych objektov. Prostredníctvom nášho nového dokumentárneho formátu vám chceme niektoré takéto, často zabudnuté, alebo prehliadané poklady priblížiť.

Piatok 2. 10. o 20:30 hod.:

Poznačení Bohom: Svätá Anna Katarína Emmerichová (dokument)

Anna Katarína Emmerichová. Žena, ktorá nám sprostredkovala život Ježiša Krista. Rehoľníčka obdarovaná nadprirodzenými schopnosťami. Mystička, ktorá nosila na svojom tele Kristove utrpenie. Dokument nahliada do života tejto blahoslavenej sestry, ktorá obetovala svoje utrpenie za spásu iných.

Sobota 3. 10. o 20:30 hod.:

Pedro Poveda – Svetlo z Guadixu (film)

Pedro Poveda – svätec, humanista, ale predovšetkým Kristov kňaz. Svojou mučeníckou smrťou na začiatku občianskej vojny v Španielsku vdal svedectvo viery.

Nedeľa 4. 10. o 10:30 hod.: Svätá omša z Obišoviec

Priamy prenos.

Liturgická čtení

Nedeľa 27. 9. – 26. nedeľa

v mezidobí

1. čt.: Ez 18,25–28

Ž 25(24),4–5.6–7.8–9

Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)

2. čt.: Flp 2,1–11

Ev.: Mt 21,28–32

Pondělí 28. 9. – slavnost sv. Václava

1. čt.: Mdr 6,9–21

1 Kron 29,11abc.11d–12a.12bcd

Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade vším.*)

2. čt.: 1 Petr 1,3–6; 2,21b–24

Ev.: Mt 16,24–27

Úterý 29. 9. – svátek

sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

1. čt.: Dan 7,9–10.13–14

nebo Zj 12,7–12a

Ž 138(137),1–2a.2bc+3.4–5

Odp.: 1c (*Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.*)

Ev.: Jan 1,47–51

Středa 30. 9. – památka sv. Jeronýma

1. čt.: Job 9,1–12.14–16

Ž 88(87),10bc–11.12–13.14–15

Odp.: 3a (*Kěž pronikne k tobě má modlitba, Hospodine!*)

Ev.: Lk 9,57–62

Čtvrtek 1. 10. – památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše

1. čt.: Job 19,21–27

Ž 27(26),7–8a.8b–9abc.13–14

Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)

Ev.: Lk 10,1–12

Pátek 2. 10. – památka svatých andělů strážných

1. čt.: Ex 23,20–23a

Ž 91(90),1–2.3–4ab.4c–6.10–11

Odp.: 11 (*Svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě střežili na všech tvých cestách.*)

Ev.: Mt 18,1–5.10

Sobota 3. 10. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Job 42,1–3.5–6.12–16

(hebr. 1–3.5–6.12–17)

Ž 119(118),66.71.75.91.125.130

Odp.: 135a (*Jasnou tvář ukaž svému služebníku, Hospodine!*)

Ev.: Lk 10,17–24

Mariánská večeradla – „Pojďte se mnou do večeradla“

Program: • Začátek v 17.00 hod. • Adorace s růžencem • Četba z Modré knihy • Mše svatá • Zasvěcení Panně Marii • Mariánská hymna

ŠVIHOV, KOSTEL SV. VÁCLAVA / každé první pondělí v měsíci / začátek 5. 10. 2020

P. Tomasz, Mariánské kněžské hnutí

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. ZÁŘÍ – 3. ŘÍJNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 9.		PO 28. 9.		ÚT 29. 9.		ST 30. 9.		ČT 1. 10.		PÁ 2. 10.		SO 3. 10.			
Antifona	919	1029	1527	1721	1533	1728	1734	1953	1741	1961	1543	1738	1666	1883		
Žalm	784	883	786	884	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1527	1722	1533	1728	1734	1953	1742	1961	1543	1739	1666	1883		
Antifony	920	1030	1528	1722	1534	1729	965	1079	981	1097	1544	1739	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	813	914	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1528	1723	1534	1729	1735	1954	1743	1962	1544	1740	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	718	810	1529	1723	1535	1729	1735	1954	1542	1737	1544	1740	1669	1886		
Prosby	924	1034	1529	1723	1535	1730	1724	1943	1744	1963	1545	1740	1655	1886		
Závěrečná modlitba	718	810	1529	1724	1535	1730	1541	1737	1542	1738	1545	1741	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	1264	1402	792	890	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	1529	1724	1535	1730	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1530	1724	1536	1731	973	1088	989	1106	1545	1741	1021	1141		
Závěrečná modlitba	718	810	1529	1724	1535	1730	973	1088	990	1106	1545	1741	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 26. 9.															
Hymnus	915	1024	1525	1719	1531	1725	1537	1732	1736	1955	1746	1965	1537	1732	1024	1143
Antifony	916	1025	1703	1919	1531	1726	1537	1732	976	1091	992	1109	1546	1742	1025	1144
Žalmy	916	1025	1703	1919	1715	1932	1537	1732	976	1091	992	1109	1547	1742	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	1526	1720	1531	1726	1540	1735	1737	1956	1749	1968	1549	1745	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	717	810	1526	1720	1532	1727	1540	1735	1737	1956	1542	1738	1549	1745	719	811
Prosby	918	1028	1526	1721	1532	1727	1540	1735	1731	1950	1750	1969	1549	1745	1028	1147
Záv. modlitba	718	810	1529	1724	1529	1724	1535	1730	1541	1737	1542	1738	1545	1741	719	812
Kompletář:	1238	1374	1238	1374	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

KNIHY MODLITEB

**NAUČ NÁS MODLIT SE •
MODLEME SE SPOLEČNĚ SE
SVATOU RITOU**

*Editorská práce, překlad a poznámky
Eva Fleischerová • Úvodní slovo
a poznámky P. ThDr. Angelo
Lemme, OSA • Předmluva P. Miguel
Angel Orcasitas Gómez, OSA*

Modlitební kniha obsahuje křížovou cestu, rozjímavý růženec a modlitby ke cti svätice: patnáct čtvrtků sväté Rity; nověnu ke cti sväté Rity; prosebnou modlitbu; růženec sväté Rity; korunku; triduum modliteb za nemocnou osobu; modlitbu k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu; triduum na poděkování za přijatou milost; modlitbu ke sväté Ritě v beznadějných případech; při jakémkoliv neštěstí, za obrácení, v utrpení, za vyprošení víry, za svěření sebe sama sväté Ritě, litanie; modlitbu snoubenců, řidiče, vojáka, těhotné ženy, za duše v očistci apod. Doplněno četnými myšlenkami svätého Augustina a úryvky z církevních dokumentů. Vyšlo s církevním schválením.

*Opatství Staré Brno Řádu sv. Augustina
Váz., 119x180 mm, křídový papír, 222 stran, 259 Kč*

**MODLÍM SE ZA SVOU MILOU
NEJEN 31 DNÍ**

Jakub Vejmelka

Když člověk přemýšlí o tom, že bude s někým chodit, nebo už s někým chodí anebo už přemýšlí o manželství, je to zásadní věc. Takový vztah, i když třeba neskončí manželstvím, bude mít na něho, toho druhého, a případně i na další lidi velký vliv. Určitě stojí za

modlitby. Ať už jde o radosti nebo starosti, Bůh je připraven tomu, kdo se k němu s důvěrou obrací, naslouchat. Knižka obsahuje 31 modliteb, které mohou muže vést, když se bude za tyto věci modlit. Pomůžou, když nebudou přicházet slova. Ukážou oblasti, za které by třeba ani nenapadlo se modlit. Modlit se za svou milou znamená také – a možná především – modlit se za sebe, své srdce, svůj charakter a postoje.

*Cesta – Iva Pospíšilová
Brož., A6, křídový papír, 80 stran, 89 Kč*

**MODLÍM SE ZA SVĚHO MILÉHO
NEJEN 31 DNÍ**

Monika Vejmelková

Tato knižka je pro všechny dívky a ženy, které se chtějí modlit za své stávající či budoucí milé. Modlitba má velikou moc, může radikálně proměnit život každého člověka. Knižka 31 modliteb je užitečnou inspirací ve chvílích, kdy bude dívka či žena po modlitbě toužit, a pomoci, když budou scházet slova. Skrze každodenní rozhovor s Bohem lze poznat více také sebe i svého milého.

*Cesta – Iva Pospíšilová
Brož., A6, křídový papír, 80 stran, 89 Kč*

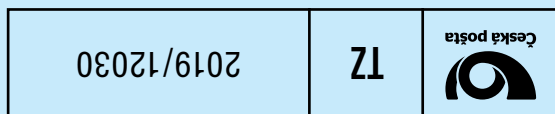
KNIHA MODLITEB

Tato knižka nabízí všem, kdo se snaží sytit svou duši modlitbou, rozmanitý soubor modliteb, pobožností a litaní i základní pravdy víry. Úvodní katechezi o modlitbě sepsal P. Vojtěch Antonín Jeniš. Knihu nabízíme ve dvou variantách vazby – brožované a vázané.

Sypták • 100x140 mm, 352 stran • Brož. – 199 Kč, váz. – 299 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc